

Kongregace #pro# #bohoslužbu

OBŘAD# #ŘEHOLNÍCH SLIBŮ

ORDO# #PROFESSIONIS# #RELIGIOSAE OPR
#2. 2. 1970

Prozatímní český překlad, potvrzený Kongregací pro bohoslužbu, vyšel v cyklostylové podobě v r. 1972. Úprava řeholních slibů zdůrazňuje vzhledem k teologii řeholního života spojení řeholního charizmatu s křestním povoláním a sama církev si přeje, aby sliby řeholníků a řeholnic byly spojovány s veřejnou modlitbou církve v úzkém sepětí s eucharistickou obětí. Dokument vyžaduje rozlišení mezi dočasnými sliby a doživotními sliby. Toto rozlišení má být vyjádřeno liturgickým obřadem.

Uvedený výběr z textu dokumentu má poskytnout orientaci a pochopení jak pro prožívání tohoto obřadu, tak i případnou úpravu, pokud některý řeholní institut ještě neprovedl reformu svého obřadu v duchu tohoto dokumentu.

#ÚVOD

I. Povaha a závažnost řeholního slibu

#1. Posvátnými pouty řehole se mnozí věřící, povolání Bohem, zasvěcují službě Pánu a dobrou lidí a snaží se následovat Ježíše Krista v těsnějším spojení zachováváním evangelijních rad (srv. LG 43, PC 1). Tím se stává, že v nich křestní milost přináší hojnější plody (srv. LG 43).

2. Svatá Matka církev měla vždy ve velké úctě řeholní život, který za vedení Ducha svatého nabyl během staletí rozmanitých forem (srv. LG 43, PC 1). Povýšila ho k důstojnosti kanonického stavu, schválila velmi četné řeholní rodiny a chrání je moudrými zákony (srv. LG 45, PC 1).

Sama církev totiž přijímá sliby řeholníků, svou veřejnou modlitbou jim zjednává pomoc a milost od Boha, doporučí je Bohu a uděluje jim duchovní požehnání, když přidružuje jejich obět k oběti eucharistické (srv. LG 45).

#II. Obřady, které doprovázejí stupně řeholního života

#3. Stupně, kterými se řeholníci zasvěcují Bohu a církvi, jsou: noviciát, první profese nebo jiné posvátné závazky a věčná profese. K nim se podle stanov institutů pojí obnova slibů.

4. Noviciátem začíná řeholní život (RC 13). Je to doba zkoušky jak pro novice, tak pro jeho řeholní rodinu. Je lépe, když se na počátku noviciátu vykoná obřad, kterým se vyprošuje Boží milost pro dosažení jeho zvláštního cíle. Tento obřad má být podle své povahy střízlivý a prostý, vyhrazený jen pro členy komunity. Má se vykonat mimo mši svatou.

5. Následuje první profese. Při ní skládá novic dočasné sliby před Bohem a církvi, že se bude řídit evangelijními radami. Skládání dočasných slibů může být při mši svaté, ale bez zvláštní slavnostnosti. Obřad první profese počítá s předáním řeholního oděvu, vedle jiných odznaků řeholního života. Je to totiž prastarý zvyk dávat řeholní oděv po skončení zkušební doby, protože řeholní oděv je znamením zasvěcení (PC 17).

Kde je místo profese příslib nebo závazky jiného druhu (srv. LG 44, RC 2,7), je vhodné, aby se obřad konal při přiměřeném liturgickém úkonu, jako např. při bohoslužbě slova nebo při některé hodině božského officia, zejména při chválách a nešporách, nebo, žádají-li to okolnosti, při samotné eucharistické oběti.

6. Po uplynutí zákonité doby se skládá profese věčná. Jí se řeholník navždy dává do služby Bohu a církvi. Tento pevný a trvalý závazek představuje nerozlučný svazek Krista s jeho snoubenkou, církvi (srv. LG 44).

Je nanejvýš vhodné konat obřad věčné profese s patřičnou slavnostností při mši svaté za účasti členů řeholní společnosti a lidu (srv. SC 80).

Má tyto části:

a) #Oslovení# těch, kdo budou skládat sliby nebo jejich # žádost#. Podle vhodnosti se může vynechat.

b) #Homilii# čili promluvu, ve které se lidu a bratřím nebo sestram skládajícím sliby připomene hodnota řeholního života.

c) #Otázky#: celebrant nebo představený se táže slibujících, zda jsou ochotni zasvětit se Bohu a usilovat o dokonalou lásku podle řehole své řeholní rodiny.

d) #Litanie#. Jími se vysílá modlitba k Bohu Otcí a vyprošuje se přímluva nejsvětější Panny Marie a všech svatých.

e) #Vyřčení# #slibů#: děje se před církví, před zákonitými představenými řeholní společnosti, před svědky a lidem.

f) #Slavnostní# #požehnání# čili vlastní zasvěcení slibujících, kdy Matka církev liturgickým zasvěcením potvrzuje řeholní profesi a vyzývá nebeského Otce, aby vylil na slibující cí hojnost darů Ducha svatého.

g) #Odevzdání# #profesních# #odznaků#, jestliže to žádá zvyk řeholní rodiny. Naznačují navenek trvalé odevzdání se Bohu.

7. V některých řeholních rodinách se v určených obdobích sliby podle stanov obnovují.

Tato obnova se může konat při mši svaté, ale bez slavnosti, zejména když se sliby obnovují častěji nebo každoročně.

Liturgický obřad zaslouží jen taková obnova slibů, která se koná z moci právní.

V některých řeholních rodinách se však rozmohl zvyk obnovovat sliby ze zbožnosti. To se může konat mnoha způsoby. Ale nedoporučuje se ze zvyklosti konat veřejně při mši svaté to, co je věcí soukromé zbožnosti. Avšak zdá-li se vhodné obnovovat veřejně sliby o zvláštních výročních dnech, např. po 25 nebo 50 letech, může se použít s patřičnou úpravou obřad obnovy slibů.

8. Protože každý z těchto obřadů má jiný ráz, musí se každý konat samostatně. Proto je naprosto nutné vyhnout se nahromadění těchto obřadů při téže liturgickém úkonu.

#III. Mše při obřadu řeholní profese

#9. Pokaždé, když se skládá řeholní profese, zejména věčná, při mši svaté, je vhodné použít jednu z rituálních mší „v den profese řeholníků, které jsou v římském misálu nebo v zákonitě schválených mešních propriích. Při střetnutí se slavností nebo s nedělí adventní, postní či velikonoční se bere mše z toho dne. Přitom se podle vhodnosti zachovávají vlastní formule eucharistické modlitbě a v závěrečném požehnání.

10. Protože bohoslužba slova, přizpůsobená profesní slavnosti, má velký význam pro objasnění povahy a úkolů řeholního života, lze i tehdy, když se mše „v den profese řeholníků nedovoluje, vzít jedno čtení z těch, která jsou uvedena ve zvláštním lekcionáři pro tuto příležitost - s výjimkou velikonočního tridua, slavnosti Narození Páně, Seslání Ducha svatého, nejsv. Těla a Krve Páně nebo jiných slavností s povinnou účastí na mši svaté.

11. Při obřadní mši „v den profese řeholníků se použijí roucha bílé barvy.

#IV. Úpravy, ke kterým jsou oprávněny jednotlivé řeholní společnosti

#12. Předpisy pro obřad uvedení do řeholního života (č. 1-13) nejsou závazné, pokud se v nich přímo něco jako závazné nestanoví (např., že se má obřad vždy konat mimo mši svatou, č. 2), nebo když jde o věc, která patří k vnitřní podstatě obřadu (např., že obřad má být jednoduchý a prostý, č. 3).

13. Obřady dočasné a věčné profese a obnovy slibů jsou závazné pro všechny, kdo skládají nebo obnovují sliby při mši svaté, pokud nemá společnost vlastní právní předpisy (srv. SC 80).

14. Je žádoucí, aby si řeholní rodiny obřad profese vhodně upravily; tak obřad lépe vyjádří povahu a ducha té které společnosti. Proto se dává všem institutům oprávnění upravit si obřad. Apoštolský stolec akta přezkoumá.

Při úpravě profesního obřadu ať se zachová hlavně toto:

a) Obřad ať je zařazen bezprostředně po evangeliu.

b) Pořadí částí ať se nezaměňuje. Není však na překážku, když se některé části vynechají nebo nahradí jinými podobné povahy.

c) Bedlivě ať se zachová liturgický rozdíl mezi profesí věčnou, dočasnou nebo obnovovanou. Žádná část jedné ať se nezavádí do druhé.

d) Jak se na patřičných místech v textu uvádí, mohou se mnohé formule profesního obřadu, a dokonce mají, zaměnit, aby z nich vynikl ráz a duch institutu. Ačkoli římský rituál má mnoho formulí na vybranou, mohou zvláště rituály přidat ještě další formule téhož druhu.

15. Protože profese „před Nejsvětější svátostí před svatým přijímáním se pramálo shoduje se správným liturgickým smyslem, nedovoluje se od nynějška novým řeholním rodinám tento způsob zavádět. Řeholním společnostem, které ho podle zvláštního práva používají, se doporučuje, aby od něho upustily.

Také všem řeholníkům, kteří používají svých vlastních obřadů, se připomíná, aby odložili to, co zjevně odporuje principům obnovené liturgie a přijali čistší liturgické formy a zařídili se podle nich. Tímto způsobem se dosáhne

střízlivosti a důstojnosti, i větší jednoty, která se v této věci doporučuje (srv. SC 80).

#OBŘAD VĚČNÉ PROFESE PŘI MŠI SVATÉ

16. Je chvályhodné zvolit k profesnímu obřadu, kterým se řeholnice navždy zasvěcuje Bohu, neděli nebo slavnost Páně, Panny Marie nebo svatých, kteří vynikli v řeholním životě.

17. Obřad věčné profese se koná samostatně, nikoli ve spojení s jinými profesními obřady (srv. č.8).

18. Věřícím ať se zavčas ohlásí den a hodina obřadu, aby se ho mohli zúčastnit v hojném počtu.

19. Slouží se mše odpovídající liturgii dne nebo mše určená pro obřady v den věčných slibů podle rubrik (srv. č.9-11).

20. Kde je to možné a kde užitek věřících nevyžaduje jednotlivé celebrování všech přítomných kněží, ať se dá přednost mši koncelebrované.

21. Je zvykem, aby se profese skládala v kostele řeholní rodiny. Avšak zdá-li se to z pastoračních důvodů nebo pro doporučení řeholního života, pro povzbuzení Božího lidu a pro umožnění hojnější účasti vhodné, může se obřad konat v katedrále nebo ve farním či jiném význačném kostele.

22. Rovněž tehdy, když si dvě nebo více řeholních rodin přeje skládat sliby při téže eucharistické oběti, je vhodné konat profes v katedrále nebo ve farním či jiném význačném kostele za předsednictví biskupa. Každá sestra složí sliby před svou představenou.

Mnišky však ať v této věci bedlivě zachovají zákony své klauzury.

23. Celý liturgický obřad ať se koná s příslušnou slavnostností, jak to žádá povaha tohoto obřadu; ale ať se vystříhá přepychu, který je v rozporu s řeholní chudobou.

24. Je zvykem skládat profesi u „sedes“. Ať se na vhodném místě v presbytáři připraví křeslo pro představenou, která má přijmout profesi sester. Lavice pro sestry skládající sliby ať jsou tak upraveny, aby věřící mohli dobře pozorovat celý liturgický úkon.

25. Je chvályhodné, aby i řeholnice vázané zákonem klauzury skládaly věčnou profesi v presbytáři.

26. Ať se připraví k proměnění takové množství chleba a vína, jaké stačí pro příslušující, pro sestry skládající sliby a pro jejich rodiče, příbuzné a spolusestry. Proto, použije-li se jednoho kalicha, ať je přiměřeně veliký.

27. Kromě potřeb pro mši svatou ať se ještě připraví:

a) rituál řeholní profese;

b) prsteny a ostatní odznaky řeholní profese, mají-li se odevzdat podle zákonů nebo zvyklostí řeholní rodiny.

#Vstupní# #obřady

#28. Shromážděný lid, konvent sester a všichni ostatní se náležitě rozmístí. Poté vykročí průvod kostelem směrem k oltáři, přičemž zpívá schola s lidem mešní vstup. Průvod se koná obvyklým způsobem. Je chvályhodné, jsou-li v něm sestry skládající profesi, doprovázené představenou a novicmistrovou.

29. Když dojdou k presbytáři, projeví všechny patřičnou úctu oltáři a odeberou se na určená místa. Pak pokračuje mše svatá.

#Bohoslužba slova

#30. Při bohoslužbě slova se koná všechno obvyklým způsobem kromě:

a) čtení se mohou brát buď ze mše příslušného dne nebo z textů podle č. 9-10;

b) vyznání víry se neříká, i když je předepisují rubriky pro liturgii toho dne;

c) rovněž se vynechají přímluvy.

Řeholní profese

#

Výzva nebo pronesení žádosti

31. Po evangeliu se celebrant i lid posadí; slibující však stojí. Jáhen nebo novicmistrová - podle přání nebo podle okolností - volá slibující jménem a ony odpovídají:

- #Zde# #jsem.

#nebo i jinak, podle zvyklostí řeholní rodiny nebo místa.

32. Potom se celebrant obrátí na slibující touto nebo podobnou otázkou.:

- #Milované# #sestry#, #co# #žádáte# #od# #Pána# #a# #od# #jeho# #svatého# #církeve?

#Slibující odpovědí všechny současně těmito nebo podobnými slovy:

- #Milosrdenství Boží a vaše#.

Celé shromáždění odpoví:

- #Bohu díky#.

Nebo jiným vhodným způsobem.

33. Podle libosti se může vynechat výzva a otázka celebrantova a může se pronášet žádost, např. tímto způsobem:

Jedna ze slibujících se obrátí jménem všech k představené a vstoje řekne tato nebo podobná slova:

- #My N... N... N... víme z Božího milosrdenství, že ve vaší komunitě je život strohý, ale utěšený, že je to život dokonale oddaný Bohu. Proto vás, Matko (sestro), pokorně žádáme, abychom se mohly v této rodině N. zavázat věčnými sliby k chvále Boží a ke službě církvi#.

Představená a všechny členky řeholní rodiny odpovědí:

- #Bohu díky#.

Homilie čili promluva

34. Nato usednou i slibující a následuje homilie čili promluva. V ní se vhodně vyloží biblická čtení a objasní se, že řeholní profese je dar a úkol, který má sloužit k posvěcení vyvolených a k dobru církve a celé lidské rodiny.

Dotazování

35. Po promluvě slibující povstanou a celebrant se jich otáže, zda jsou ochotny zasvětit se Bohu a usilovat o dokonalou lásku podle řehole nebo stanov řeholní rodiny. Zde se uvedené otázky mohou zaměnit nebo částečně vynechat, podle rázu a povahy každé řeholní rodiny.

Celebrant se ptá:

- #Milé sestry, již ve křtu svatém jste zemřely hříchu a byly zasvěceny Pánu. Chcete se Bohu zasvětit ještě důvěrněji složením věčných slibů? #Všechny slibující současně odpoví:

- #Chci#.

Celebrant:

- #Chcete s pomocí Boží milosti žít trvale životem dokonalé čistoty, poslušnosti a chudoby, jaký si vyvolil Kristus Pán a jeho panenská Matka?

#Slibující:

- #Chci#.

Celebrant:

- #Chcete žít podle evangelia, zachovávat řeholi své rodiny, a tak vytrvale a pevně usilovat o dokonalou lásku k Bohu a bližnímu?

#Slibující:

-# Chci#.

Celebrant:

- #Chcete s pomocí Ducha svatého velkodušně věnovat celý svůj život službě Božímu lidu?

#Slibující:

- #Chci#.

36. V řeholních rodinách zcela oddaných kontemplativnímu životu je vhodné dodat:

Celebrant:

- #v samotě a mlčení, v ustavičné modlitbě a v radostné kajícínosti, v pokorné práci a svatých skutcích obírat se jedině Bohem?

#Slibující:

- #Chci,# #ať mi Bůh při tom pomáhá#.

37. Celebrant potvrdí jejich vůli těmito nebo podobnými slovy:

- #Ten, který ve vás začal toto dobré dílo, ať je také přivede k dobrému konci v den Ježíše Krista, našeho Pána#.

Všichni:

- #Amen#.

Litanie

38. Poté všichni vstanou. Celebrant stojí a se sepjatýma rukama čelem k lidu praví:

- #Modleme se bratři a sestry, k Bohu Otci všemohoucímu, ať na tyto služebnice, které povolal k následování Krista, vylije milost svého požehnání a upevní je dobrotivě v jejich svatém předsevzetí#.

Jáhen vyzve:

- #Klekněme k modlitbě!

39. Celebrant poklekne před svým křeslem. Slibující podle místního nebo řádového zvyku buď udělají prostraci nebo si kleknou. Také všichni ostatní pokleknou.

40. Zpěváci potom zpívají litanie patřící k obřadům slibů a všichni odpovídají. Na vhodném místě se mohou vložit invokace k svatým, které řeholní rodina nebo lid zvláště uctívá a podle vhodnosti se mohou přidat i jiné prosby.

41. Po zpěvu litaní povstane jen celebrant a se sepjatýma rukama zakončí modlitbu slovy:

- #Bože, tvůj lid tě na kolenou prosí. Skloň se tedy laskavě k jeho prosbám a nebeskou milostí připrav srdce svých služebnic: Svatodušní oheň ať očistí nitra, která se ti chtějí zasvětit ode všech hříchů a mocně je zapálí žářem své lásky. Skrze Krista, našeho Pána#.

Všichni:

- #Amen#.

Jáhen:

- #Vstaňte#.

Všichni povstanou.

Profese

42. Po litaních přistoupí podle zvyku řeholní rodiny ke křeslu představené dvě sestry se sliby a stojí zde jako svědkyně. Slibující sestry přicházejí jednotlivě k představené a přečtou profesní formulí, kterou si předtím vlastní rukou napsaly.

43. Je chvályhodné, když se pak profeska odebere k oltáři a položí na něj profesní lístek. Je-li to snadno možné, podepíše zprávu o složení profese přímo na oltáři.

44. Po tom všem mohou profesky vstoje zpívat podle zvyklostí řeholní rodiny antifonu nebo jiný zpěv, který lyricky vyjadřuje sebedarování a radost, např.:

- Stůj při mně dle svého slibu, Pane, ať žiji, nedopusť, abych se v naději zklamala (Ž 118,16).

Slavnostní požehnání neboli vlastní zasvěcení profesek

45. Nové profesky pokleknou a celebrant s rozepjatýma rukama nad nimi pronáší modlitbu požehnání:

#- Bože, původce a ochránce svatých předsevzetí, sluší se, abychom tě náležitě oslavovali a velebili. Vždyť jsi s nevýslovnou láskou skrze své Slovo v Duchu svatém stvořil lidskou rodinu, s tak velikou láskou jsi ji přijal do božského společenství, poctil jsi ji svým obrazem a jako nevěstu jsi okrášlil, tím žes jí daroval věčný život.

Když však byla oklamána ďáblou lží a zlomila pouto Božské víry, nezrušil jsi s ní svatební smlouvu. Ale pužen věčnou láskou k svému služebníkovi Noemovi obnovil jsi milosrdně dřívější úmluvu. Potom jsi z potomstva věrného Abraháma vyvolil pokolení, které mělo být početnější nad hvězdy, a svému služebníkovi Mojžíšovi jsi potvrdil smluvní desky zákona.

V tomto tvém milovaném lidu vyvstaly během věků svaté ženy, které se vyznačovaly zbožností a silou a velmi se proslavily spravedlností a vírou.

Když konečně nadešla plnost časů, vzbudil jsi z Jesseova kořene svatou Pannu. Na ni sestoupil Duch svatý a zastínila ji tvá moc a ona porodila bez poskvrny světu Vykupitele. Ten, chudý, pokorný a poslušný, stal se příčinou a vzorem veškeré svatosti. Založil církev jako svou Snoubenku, a tak si ji zamiloval, že sebe sama za ni vydal a posvětil ji svou krví.

Ty pak, Pane, jsi prozřetelným úradkem ustanovil, že po jeho stopách mají kráčet nesčetné dcery, které se stanou Kristovými učednicemi a zaslouží si, aby byly povýšeny k důstojnosti snoubenek. Jejich obdivuhodná rozmanitost je ozdobou svaté církve, která je jako nevěsta okrášlena klenoty, jako královna je obklopena mocí a jako Matka se raduje ze svých dětí.

Proto tě, Otče, snažně prosíme a žádáme: sešli na tyto své dcery oheň Ducha, aby živil plamen odhodlání, které jsi v jejich srdcích vzbudil.

Ať se v nich, Pane, opět zaskvěje zář křtu a nevinnost života. Ať k tobě přilnou horoucí láskou, posíleny posvátnými pouty řehole. Ať zůstanou věrny svému spojení s jediným Snoubencem Kristem. Ať horlivě milují Matku církev, všechny

lidi ať objímají nadpřirozenou láskou a připomínají jim, že mají skládat blaživou naději v nebeská dobra. Pane, svatý Otče, řiď milosrdně kroky svých služebnic a dobrotivě je ochraňuj na cestě. Až konečně dospějí k soudnému stolci nejvyššího Krále, ať se nemusí obávat slov Soudce, ale ať uslyší hlas Snoubence, volajícího ji sladce k nebeské svatbě. Skrze Krista, našeho Pána.

#Všichni:

- #Amen#.

Odevzdání profesních odznaků

46. Po tomto slavnostním požehnání celebrant a lid usednou. Mají-li se předat prsteny, nové profesky vstanou a přistoupí k celebrantovi. Ten odevzdá každé prsten se slovy např.:

- #Přijmi prsten, snoubenko věčného Krále. Zachovej neporušenou věrnost svému Snoubenci, abys směla být připuštěna na věčnou radostnou svatbu#.

Profesky odpoví:

- #Amen#.

Poté se vrátí na své místo.

47. Mezitím zpívá schola s lidem tuto nebo jinou vhodnou antifonu:

- Tomu jsem zasnoubena,
který je Synem věčného Otce,
plodem panenské Matky

a Spasitelem celého světa;

s žalmem 44 nebo s jiným přiměřeným zpěvem.

48. Jestliže se mají podle zákonů nebo zvyklostí řeholní rodiny předat jiné profesní odznaky, ať se předají v tuto chvíli, buď mlčky nebo s vhodnou formulí. Avšak ať se v této věci zachová ušlechtilá střízlivost.

49. Po odevzdání odznaků nebo již po slavném požehnání profesek, kde je to zvykem nebo se to zdá vhodné, může se naznačit, že nové profesky byly navždy přidruženy k řeholní rodině, a to vhodnými slovy představené nebo políbením pokoje, např.:

a) Celebrant (nebo představená) řekne tato nebo podobná slova:

- #Potvrzujeme vám, že patříte do této rodiny N. a máte odedneška s námi všechno společné#.

Podle vhodnosti celebrant dodá:

- #Vy pak věrně vykonávejte jménem církve svatou službu, církvi vám svěženou.

#A všechny členky oné řeholní rodiny řeknou na znamení souhlasu:

- #Amen#.

b) Nebo se toto potvrzení vynechá a celebrant, představená a spolusestry projeví profeskám sesterskou lásku políbením pokoje nebo jiným způsobem podle zvyku řeholní rodiny.

Přitom se zpívá antifona:

- Jak tvé příbytky jsou milé, Pane zástupů!

Po nádvořích Páně touží, prahne duše má,

s žalmem 83, nebo s jiným přiměřeným zpěvem.

Dává-li se nyní pozdravení pokoje, vynechá se před sv. přijímáním.

50. Když je toto zkončeno, vrátí se nové profesky na svá určená místa a pokračuje mše svatá.

#Bohoslužba oběti

#51. Zatímco se zpívá píseň k obětování, je vhodné, aby některé nové profesky nesly k oltáři chléb, víno a vodu pro eucharistickou oběť.

52. V eucharistických modlitbách se vhodně připomene oběť profesek těmito formulemi:

a) V eucharistické modlitbě I. se říká vlastní „Přijmi tedy :

- Přijmi tedy, Bože, a milostivě posvěť oběť těchto svých služebnic i oběť nás všech, kterou ti v den jejich zasvěcení přinášíme. Z tvé milosti dnes zasvětily svůj život tvému Synu; ať mu s radostí vyjdou vstříc, až přijde ve slávě na konci věků. (Skrze Krista, našeho Pána.)

b) V eucharistické modlitbě II. se přidává:

- ...zasvětili tvé službě.

Pamatuj, Pane, i na tyto sestry, které pro tebe všechno opustily. Dej, aby tě ve všem nacházely, na sebe zapomínaly a žily pro službu všem.

c) V eucharistické modlitbě III.:

- ... a všechen vykopený lid.

Pamatuj, Pane, i na tyto své služebnice, které podle svého zasvěcení chtějí oddaně následovat tvého Krista. Posiluj toto jejich svaté odhodlání, aby křesťanskou láskou a životem podle evangelia vydávaly Kristu svědectví. Slyš naše prosby ...

d) V eucharistické modlitbě IV.:

- ... a všechny služebnice církve.

Pamatuj na tyto sestry, které se ti řeholními sliby dnes navždy zasvětily.

Pamatuj na ty, kdo přinesli dary ...

53. Když se nedávalo políbení pokoje (srv. č. 49), dá je nyní celebrant vhodným způsobem novým profeskám a všem přítomným.

54. Když celebrant přijal Tělo a Krev Páně, přistoupí nové profesky k oltáři a přijmou Eucharistii pod oběma způsoby. Po nich mohou stejným způsobem přijmout Eucharistii rodiče, příbuzní a spolusestry.

#Propuštění

#55. Jakmile skončí modlitba po přijímání, stanou řeholnice, právě zasvěcené Bohu, před oltářem a celebrant, obrácený k nim, může říci:

- #Bůh, který vkládá do srdce svaté předsevzetí i sílu k jeho uskutečnění, kéž vás nepřestává chránit svou milostí, abyste věrně uskutečnily, k čemu jste byly povolány a kéž vám žehná#.

Všichni:

- #Amen#.

Celebrant:

- #Kéž vám dá sílu, abyste byly celému světu svědectvím a znamením Boží lásky a kéž vám žehná#.

Všichni:

- #Amen#.

Celebrant:

- #Kéž upevní pouto, které vás spojuje s Kristem, aby vás navěky nic neodloučilo od lásky Kristovy, a kéž vám žehná#.

Všichni:

- #Amen#.

56. Potom požehná všemu lidu:

- #Požehnej vás i všechny přítomné všemohoucí Bůh Otec + Syn + a Duch svatý#.

Všichni:

- #Amen#.

OBSAH

ÚVOD 79

I. Povaha a závažnost řeholního slibu

1.-2.

II. Obřady, které doprovázejí stupně řeholního života 79

3.-8.

III. Mše při obřadu řeholní profese 81

9.-11.

IV. Úpravy, ke kterým jsou oprávněny jednotlivá řeholní společenství 81

12.-15.

OBŘAD VĚČNÉ PROFESE PŘI MŠI SVATÉ 82

16.-27.

Vstupní obřady 83

28.-29.

Bohoslužba slova 83

30.

Řeholní profese 84

Výzva nebo pronesení žádosti 84

31.-33.

Homilie čili promluva 84

34.

Dotazování 84

35.-37.

Litanie	85	
38.-41.		
Profese	86	
42.-44.		
Slavnostní požehnání neboli vlastní zasvěcení profesek		86
45.		
Odevzdání profesních odznaků	88	
46.-50.		
Bohoslužba oběti	89	
51.-54.		
Propuštění	89	
55.-56.		